

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. XXVI. De Cvstodia Evcharistiae, Chrysmatis, & aliorum
sacramentorum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

id ne unquam porro accidat, Episcopus, antequam baptizet, omne diligens studium adhibeat, quò istos homines, uel Iudæos, uel Turcas, Maurosve, qui baptismum sibi conferri petierint, planè dignoscatur; de illorumq; conditione, ac statu, omni, quantum licuerit, à probatis uiris accipiat testimonium ob signatum, idemq; exigat omnino.

Obstetrices, qualiter prius comprobentur; & dum in necessitate baptizant, quos sibi adhibeant. Cap. XXX.

Obstetrices, tribus, post huius decreti promulgationem, mensibus, pœna arbitrata Episcopi proposita, officium ne præstent, nisi per Vicarium Foraneum, si in diœcesi sunt, ut uerò in urbe, per eum, cui Episcopus id cura dederit, scripto probata sint idonea ad Sacramentum baptismi, cum necesse erit, ministrandum.

Quæ autem probata est, cum baptizabit, curet, quoad eius fieri potest, ut dug saltem mulieres, ac mater presertim, si potest, testes præsentem adsint, quæ in baptizando uerba ab ea prolata audiant.

An domi rectè fuerit baptizatus infans, quomodo perquirendum sit. Cap. XXXI.

Parochus uerò, cum perquiret ex decreto nostro, an infans baptizatus sit; diligenter obstricem, & testes etiam de uerbis prolatis interroget; ut sic constet, an baptismi forma rectè adhibita sit, an uerò seesus; quamobrem oporteat, infantem à se baptizari.

Compatrum nomina qualiter notanda. Cap. XXXII.

Eorum, qui domi, aut in Ecclesia tanquam compatres ad Baptismum adhibiti sunt, nomina in libro baptizatorum Parochus notet; nè impedimentum matrimonij contrahendi ignoretur.

DE CVSTODIA EVCHARISTIAE,
Chrysmatis, & aliorum sacramentorum.
Tit. XXVI.

Quo loco, decore uel sanctissima Eucharistia sit seruanda.
Cap. I.

EPISCOPVS diligentissime curet, ut in Cathedrali, Collegiatis, & alijs quibusvis Ecclesijs, ubi sacrosancta Eucharistia custodiri solet, uel debet, in maiori altari collocetur; nisi necessaria, uel graui de causa aliud ei uideatur.

Ante ipsam semper lampas accensa coluceat. Tabernaculum, quo asseruatur, ornatum, & bene septum, ac munitum sit.

a Quanta
uenera-
tionis, &
reueren-
tia Sanc-
hoc Sacra-
suscipi,
tractari,
& conser-
uari de-
beat, vi-
de q. ha-
betur in
can. Ale.
5. incip.
Nihil in
sacrifici-
is maius,
de consec.
dist. 2. ubi
incip. se-
cundum illi?
dist. pars,
c. plurim-
b. c. seq.
Catechi.
p. 2. ca. 4.
inter ini-
tia, quo
loci agit
d. isto Sa-
ctiss. Sac.
Euch. &
colligit
ex D. Pa-
ul. j. Cor.
11. ac sa-
na tradit
d. hoc do-
ctrinam,
Concil.
Trid. sess.
13. p. 8. b.
& can. 11.
viden. p-
sertim in
ca. 5. ubi
agit de
cultu, &
uenera-
tione hu-
ic Sanct.
Sacram.
exhiben-
da.

Die

Die eius festo, quis Sanctissimum Corpus Domini gestet.
Cap. I I.

a Hoc festum institutum fuit à Clem. V. in Concilio Vien. celebra. quinta feria post oct. Pet. ac nonnullæ concessæ fuerunt indulgentiæ ijs, qui in die festo vel intra octid. diuinis intererunt officijs, ut in Cl. vnica, de Reliq. & ven. San. b Conci. Trid. d. sess. 13. cap. 6. c Vid. inf. co. c. 9. & c. 24. vbi latius de hoc. d Limi. inf. cod. cap. 5. e Inno. 3. l. c. 2. co. i decret. vbi subiicit, hæc verba. f Nimis enim ab furdū videtur, in sacris fordes negligere, que dedecrent etiā in profanis.

Die festo Corporis Christi Domini, cum sacrosancta Eucharistia in solenni supplicatione gestatur, si adfuerit Episcopus, is eō ferendæ Eucharistiæ officio fungatur; si non adfuerit, id munus exequatur solus is presbyter, qui secundum Episcopum pro eius loci consuetudine, honore ceteris prestat; nisi ex privilegio, aut consuetudine ad alium presbyterum ea cura pertineat.

Cum ad ægrotos Sanctissima Eucharistia erit deferenda, quid agendum. Cap. I I I.

VT Sanctissima Eucharistia ad ægrotos summa cum religione deferatur; b parochi populum sepius hortentur vt frequens semper sequatur.

Quamobrem etiam sodalitates Corporis Christi in parochijs instituant. Cum uerò deferenda erit, tum eum campanæ sonitu præmoncant. Lumina, c tintinnabulum, & decorum uasculum, uel etiam decenter contextum, ac præterea, ubi fieri poterit, umbellam adhibeant. Duas autem sacre Eucharistiæ particulas deferant, d ne, eis ad Ecclesiam redeuntibus, populus inane uasculum adoret.

Necessaria altaribus, qualia sint habenda.
Cap. I I I I.

Ornamenta, & instrumenta altarium pro celebratione missæ, pura, ac munda sint; præsertim corporalia, ac purificatoria: quamobrem etiam uino albo, ubi possit, tantummodo ad missæ sacrificium sacerdotes utantur. Calices ex metalli genere, iure permissio, adhibeantur, eoq; præciosior, quantum per facultates licuerit.

Cum vna tantam particula ægrotō deferatur, quid agendum.
Cap. V.

Quod superius, de duabus Eucharistiæ particulis, f ad ægrum deferendis, constitutum est; id quoniam non sine difficultate ubiq; & semper obseruari potest; ideo ubi, Episcopi iudicio, uel loci distantia, uel itineris, uel portus, uel difficultas, uel alia causa impedit, quominus illud præstari possit, tum licebit sacerdoti, eam sanctissimæ Eucharistiæ particulam solū deferre, quam eger percepturus est: ita tamen, ut, cum inde Parochus redit, non superpelliceo, non stola indutus sit, neque tintinnabulum pulsetur, nec uel Umbella adhibeatur, extinctis etiam luminibus, non palam uasculum deferatur.

Quando

Quando nisi subditis parochi Eucharistiam ministrent: & de alienis, præcipuè peregrinis, quid agendum.

Cap. VI.

Parochi Paschæ tempore Sanctissimæ Eucharistiæ Sacramentum, ijs tantum ministrent, qui non modò tum in parochiæ suæ finibus habitant, verum etiam maiorem anni partem, aut sex saltem menses in ea habitaverint; nisi sint, qui paucioribus ante diebus, mensibusve, illuc habitatum venerint eo animo, ut in ea domicilium habeant: nisi item qui ab Episcopo, propriove parochi facultatem scripto concessam exhibuerint, alio loco communicandi; tum præterea nisi peregrini, sint, & advenæ homines: Idq; in parochia aliqua diocesis; quod si in vrbe, tum in cathedrali Ecclesia, Eucharistiæ Sacramentum ij percipiant. Horum autem peregrinorum, & advenarum, Eucharistiæ Sacramentum percipientium nomina, cognomina, ordinis, seu domicilij locus, vno in libro, fideliter asseruando, à Parochi ante omnia adnotentur.

Qua in missa, dum corpus Christi sustollitur, quod signum campanæ detur. Cap. VII.

Cum corpus Iesu Christi Domini sustollendum est, in missa conuentali, & in ea item missa, quæ in vnaquaque Parochiali Ecclesia à Parochi celebratur, tum signum sono campanæ detur, cuius soni significatione fideles, qui in Ecclesia missæ sacrificio tunc non intersunt, admoniti, ad tanti tamq; magni mysterij, ac beneficij recordationem animum excitantes, mente supplici, religiosas preces pie adhibeant.

Sup. de
cele. mis-
sarum. c.
56.

Sacrorum oleorum vascula vbi distincta seruentur; & dum ministrantur, compates arma deponant.

Cap. VIII.

Sancti item chrysmatis, & sacri cathecumenorum olei vascula, nè alibi, sed in Ecclesia, religiose asseruentur in ciborio, aliove eiusdem Ecclesiæ certo constituto loco, quem Episcopus comprobarit.

Sacrum præterea oleum infirmorum, in Ecclesia itidem custodiatur vase ab aliorum sacrorum oleorum vasculis distincto; nisi quibus Parochis Episcopus propter eorum domicilij à Parochiali Ecclesia distantiam, illud domi tunc aliquando solum asseruari concesserit, cum in parochiæ finibus grauius egrotantes habent, quibus euenire potest, ut quam celerrimè succurrendum sit illius sacramenti administratione.

Moneat sæpè Parochus, hocque tum maximè, cum sacramenta ministrat; ut fideles, quibus ea ministrantur, & qui compates ad Sacramenta Baptis- mum, & confirmationem adhibentur, ense, pugionem, et eiusmodi arma deponant; memores se in omni spiritu humilitatis, sanctæque pietatis studio adesse oportere sacris illis mysterijs.

Grandinum periculis quomodo coram sanctissimo Sacramento orandum. Quod si ægris deferatur, qualiter pluuiali, & quibus cum comitibus incedatur, eisq; indulgentiæ præcipuè eidem sodalitati denuncientur, quibusq; regulis vtatur. Cap. IX.

Vid. sup. de off. Pa. rechi. c. 31. Vid. sup. cod. c. 3. & ifr. eo. 24. vbi d. hoc plu- ra.

Quod in nimbi, procelle, turbines, aut grandines impendent; nè sacerdos sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum afferuatur, sed tabernaculum, vbi illud in altare reconditur, patet faciat: licet; tumq; in eius conspectu litanias, aliasq; religiosas preces, eius rei causa institutas, piè, sanctèq; pronuntiet.

Sacerdos, cum Corpus Christi Domini ad agros interdum in vrbe, alijsq; frequentibus locis defert; non superpelliceo solum, sed pluuiali præterea indutus incedat; vbi per facultates, & per loci, temporisq; rationem commodè fieri potest: tum præterea, vbi etiam potest, aliqui clerici adhibeantur clericali habitu, & superpelliceo induti, qui comitantes, vnà cum deferente, sanctas, religiosasq; preces recitent.

Perfunctus deferendi Sacramenti munere sacerdos, vbi ad Ecclesiam redierit, fidelibus, qui in eo deferendo præsentibus adfuerant, quam ex illo pietatis officio consequuti sint, indulgentiam denuntiet; paucis verbis eos cohortans, vt in religioso eo instituto sanctè perseuerent; tum pronuntiat a oratione, quæ est de Sanctissimo Sacramento, illos dimittat in pace, cū benedictione.

Indulgentia aut à Paulo Tertio Corporis Domini sodalitatibus concessa sæpè promulgetur, crebrisq; cohortationibus fideles incenduntur, quò frequentiores illæ vbiq; locorū instituuntur, institutæq; debitum munus obeant.

In eo sacro loco i assidua præcatio ne sacerdos, vel sacris initiatus, vt ifr. eo. c. vit. eni gilet.

Quæ præterea sodalitates eo nomine, vt aliàs iussum est, institutæ iam sūt, & in posterum instituentur; regulis vtantur ad communem illarum, huius prouinciæ sodalitarum vsum, Sanctæ memoriæ Cardinalis Borromei iussu editis. Quibus etiam Episcopus addat, quæ pro vrbis, diæcesisq; suæ ratione expedire videbuntur.

Qui in sepulchri hebdomadæ sanctæ paratu ornatus decens habendus. Cap. X.

Quibus in Ecclesiis feria quinta hebdomadæ sanctæ sepulchrum ornatur, aut constituitur, vbi Corpus Christi Domini afferuatur, cum illud gloriosum fore, Isaias prædixerit; sicut pretioso ornatu decorari debet; ita in ijs cauendum est, nè profanus, & parum decens sit ornamentorum apparatus.

Qualia Sanctarum imaginum indumenta adhibeantur.

Cap. XI.

Item sancitur de vestibus, & ornamentis, quibus sacre sanctorum, sanctarumq; imagines induuntur, quæ profana esse non debent.

Cap. XII.

Ne Ecclesia, oratoriæ, situ, puluere, aut alio squallore absordescant.

Eucharistiæ, & sacrorum oleorum custodiae claves, qualiter apud se parochus semper asseruet. Cap. XIII.

ET Tabernaculi, ubi sacratissimum Corpus Domini asseruatur, & armarij item, ubi sacra olea, statis vasculis inclusa, custodiuntur, & fontis præterea baptismalis claves rector Ecclesiæ, animarumve curator diligenter, canteq; apud se custodiat: ac ne clerico quidem ministro illas vlllo modo committat. Nec verò prohibetur, quominus easdem, muneris alicuius præstandi causa, aliquando Sacerdoti committat, quem in officij parochialis cura coadiutorem habet.

Inn. 3. in
c. 1. cod.
tit. in de
cret. Cō-
cil. Trid.
Sess. 13.
c. 6.

Tabernaculum Eucharistiæ repositorium, quomodo coaptandum, & decenter tenendum. Cap. XIII.

Tabernaculum ligneum, aliave materia constans, in quo Sanctissima Eucharistia conseruatur, panno serico intrinsecus circum vestitum vndique sit: conopæo etiam decenti pro Ecclesiarum facultate, lociq; dignitate contentum; ac bene præterea, tutoq; clausum, atque ita quoque aptatum, ut inde Sanctissimum Sacramentum commodè depromi possit; neque super altare propterea ascendi necesse sit. Vacuum etiam sit à reliquijs, vasculo olei infirmorum, atque inani alio vase, vt omnino Sacra Eucharistia cum suo vase in eoduntaxat conseruetur; aliud præterea nihil.

Tabernaculum Eucharistiæ gestatorium, qualiter habendum.

Cap. XV.

Tabernaculum autem, quod agendis processionibus, vel exponendæ sacrae hostiæ vsui est, perlucido vitro, vel chrystallo, vndique circumdatum sit; lunulamq; huiusmodi habeat, vt aperiri commodè possit, & fragmenta colligi, si quæ fortè ibi relictæ sunt. Ipsa autem lunula saltem cum supposito paruulo scuto, ex argento constet.

Duæ pyxides pro sacra communione, qualiter habendæ.

Cap. XVI.

Duæ pyxides, vnaquæque parochialis Ecclesia saltem habeat; alteram forma maiori ad vsum sacrae communionis, populo in Ecclesia ministrandæ; alteram minori, qua sanctissimum Sacramentum ad infirmos deferatur. Pro hac pyxide ad egrotos deferenda, sacculus sericeus ab vnoquoque diæcesis Parocho habeatur ornatissimus, cum opus erit, adhibendus.

Eucharistiæ quot particule sint seruandæ, & quomodo renouandæ.

Cap. XVII.

Quinq; saltem particule consecratæ seruentur assidue, ubi Sanctissimum Sacramentum conseruatur; quæ octauo quoque die renouentur.

Frequentia sacræ communionis, in consuetudinem qualiter reuocanda. Cap. XVIII.

Parochus autem, cum ad eum frequentissimum Sacramentorum usum parochiæ suæ fideles cohortetur, ut sancimus supra; tum illud, quod Siluerius Papa statuit, in consuetudinem reuocare studeat; ut qui sapiens non communicant, singulis saltem Dominicis diebus, in Quadragesima corpus Domini sumant; ac præterea diebus Dominicis Aduentus.

Populus, ut salubriter communicet, qualiter admonendus. Cap. XIX.

Cum frequenti populo sanctissima Eucharistia administratur; licet eius quis, atque uirtus explicetur, non facile tamen tota huius generis explicatio, sermoque percipi, audiri uel ab omnibus potest; nec præterea omnes administrationis initio interesse solent; id propterea magnopere Episcopus curet, ut per Parochum, uel per alium, in adhortandi munere exercitatum, ac probatum, etiam inter communicandum, uerborum pondere, & sententiarum quasi iaculis, & opportuna aliqua, & crebra, breuique, cohortatione, populus collectus, cum ad frequentem sanctissimi Sacramenti sumendi usum excitetur; tum etiam commonefiat, quam periculosum, exitiosumque sit, ad sacramentum illius cibi mensam indignè accedere; ac rursus, quam ualde admodum in omnes partes utile, ac fructuosum pabulo illo cælesti salutariter, ac frequenter uti.

Hocque ipsum omne, die festo frequentis populi communionem proximè præcedente, aliquando longiori, publicare concione omnino præstetur.

Quæ, dum sacra communio peragitur, canenda erunt. Cap. XX.

Cum sacra communio diebus præsertim solennioribus, aut frequentiori fidelium multitudini ministratur; ex ueteri instituto Antiphona, Dominus dabit benignitatem, & terra nostra dabit fructum suum: & psalmus, Benedixisti Domine; & psalmus item, Dominus regit me & alia in rituali libro præscripta, aut aliàs præscribenda, à clero canantur; cum id per illius frequentiam fieri potest.

Quando, quibusque indumentis, & quo ordine, quæue suscipientium compositione, in missa, uel extra, sacra communio fit ministranda. Cap. XXI.

Hoc institutum, quod antiquissimi ritus est, sacerdos religiosè seruet; ut intra missarum solennia, postquam, scilicet, sanguinem ipse sumpserit; fidelibus sacram communionem sumpturis, ministret. Nec uerò tamen illam ministrare netitum sit, si quando occasio tulerit, ut quis alio tempore, quam in missa sumpturus sit.

a Sup. de
off. Paro
chi. ca. 5.
& inf. de
pen. & re
mis. c. 24.
b Quod
meliùs, &
uiliùs sit,
frequent
ter San-
ctis. Eu-
charistiæ
fac. sume
re, quàm
abstine-
re, vid. c.
Quoti-
die. cum
plerisque;
sequ. de
cõf. di. 2.
Id quod,
cum mul-
tis ijsque;
grauissi-
mis au-
toritati-
bus tum
rationib.
à causa,
ab effe-
ctu, atque;
et ab ex-
periencia
ductis,
toti huic
questio-
ni affati
satisfaci-
ens, pro-
bar ual-
de. Reuer.
P. Christo-
for^o Ma-
dradius
Doctor
egregius
Societa-
tis Iesu,
in ei^o trac-
tatu de
frequen-
ti comu-
nionem, q-
uam hinc
cognitione di-
gn^o, post
libellum
scriptum,
Directo-
rii cõfe-
rentiæ.
à Reu. P.
Polanco
editum.

Cum autem, per actum missæ sacrificio, statim eam ministrat; vestibus sacerdotibus, quibus in missa usus est, indutus ministret, casula tantum deposita, & manipulo item. Si verò non statim, sed alio post tempore, quam in missæ sacrificio; tunc superpelliceo, stolaq; alba; & ubi ritus Ambrosianus est, rubra utatur. Verum pluuiiali Episcopus indutus sit, quando illam non in missæ sacrificio ministrabit.

Is ordo præterea adhibeatur, ut primò Ecclesiasticis hominibus, superpelliceo indutis; si verò sacerdos quis est, stola etiam; deinde laicis maribus, tum fæminis sacra communio ministratur.

Quæ à ministrante, & Sacram Eucharistiam summente, dicenda sint. Cap. XXII.

Sacerdos, illam ministraturus, antequam præbeat, unicuique, cui ministrabit, sigillatim illa verba pronuntiet. Corpus Domini nostri Iesu Christi custodiat animam tuam in vitam eternam; & qui suscepturus est, prius respondeat, Amen, Id quod antiquissimi institutum est, nec sine mysterij significatione fieri, sanctissimus pater, & Ecclesiæ Catholicæ Doctor Ambrosius scribit.

Quando noctu Eucharistia ad ægros non deferatur.

Cap. XXIII.

CVM verò ad ægros omni reuerentia, omniq; religiosi cultus studio, atque honorifici, quoad eius fieri potest, offerenda illa sit, neq; id noctu commode fieri queat; vetitum propterea sit, nè noctu offeratur, nisi ægri mortis periculum instet.

Cum ad ægotum Sanctissima Eucharistia est deferenda, quæ præparanda, & dum inceditur, quæ præstanda.

Cap. XXIII.

Parochus, ægrotum illam allaturus, accuratè hæc præmoneat; primùm, ut ægotantis cubiculum ab omni sorde, omniq; inquinamento, purgetur; & amota omni re profana pio apparatu, & sacris imaginibus, ubi potest, exornetur; tum præterea mensa, mappa nitida, puraq; constricta, cruce, aliæque effigie sacra, candelabris, & candelis, cereisve saltem binis instructa appareatur; in qua super corporale pyxis cum sanctissimo ipso Sacramento collocari possit. Sit etiam vas vitreum ad ablutionis usum. Quæ omnia, ut ab ijs, qui ægroti curam habent, parentur, cura sit in primis confratrum sanctissimæ Eucharistiæ. Apud eos verò, qui præ eorum egestate, inopiaque id præstare non poterunt, ipsi sodales apparent.

Deinde idem parochus, & vespere pridie illius diei, quo Sacram Eucharistiam allaturus est; si eo tempore de hoc officio præstando certior est, & tunc item paulò, scilicet, antequam offerat; certis campanæ percussibus confratres Sanctissimi Sacramenti, & clericos, & reliquos fideles, præsertim illius parochialis viciniam, euocari mandet; qui illud pia veneratione prosequantur.

Vid. sup.
eod. c. 3.
& c. 9. &
de off. Pa
rochi. ca.
15.

Post ipse, ubi manus lauerit, ad altare genibus flexis, paululum tacitus religiosè oret; tum superpelliceo, stola, ac, ut decretum est, pluuiali, ubi potest, se induat. Sacerdotes verò ceteri, clericive, qui comitantur, superpellicem adhibeant: si Canonicorum capitulum sit, cappam, vel almutiam, aliud ve indumentum, ut illis in choro moris est.

Reliqui fideles bini prosequantur, capite aperto, & quamplurimi candelis accensis: ac primo loco viri, in quibus scholares Sanctissimi Sacramenti precedant, postremò sœming.

Omnes, præsertim Ecclesiastici homines, hymnos, & psalmos penitentiales, aliosve in ima animi pietate, simul cum parocho, sed alternatim, pronuntiant: atque alij item religiosè orent.

Obuiantibus sanctissimæ Eucharistiæ, dum gestatur; familiæve ægrotantis, dum acceditur; quid agendum: & de ijs populus qualiter monendus. Cap. XXV.

Cum quis, sacerdoti sanctissimi Corporis Domini sacramentum ad egrotum deferenti, aut cum eodem inde redeunti, obuiam fit, dum vel equo, vel curru; vel iumento uehitur; ubi primùm illum, id ferentem uiderit; inde statim descendat humiq; flexis genibus, tandiu in adoratione permaneat, quoad ille cum Sacramento transierit.

At verò omnis, siue sacerdos, siue clericus, siue laicus, quicumque eidem sanctissimo Sacramento obuiam fiet, pro Christianæ religionis cultu domum usque eius, cui ministrandum est; & ad Ecclesiam quoque, quò reditur, pia ueneratione prosequi, & comitari omnino studeat; nisi necessitate, causaue urgente impediatur.

Id omne, ut cuncti fideles studiosè, religiosèq; præstent, illos vnusquisque parochus, quàm sapissime, ac diligentissimè commonefaciat.

Familia verò, quæ domi habitat, ubi egrotus est, sanctissimo Sacramento, ad Ecclesiam usque, vel saltem extra ianue fines obuiam procedat cum cereis accensis, & omni alio interiori, & exteriori pietatis cultu.

Eucharistia non, nisi ut summatur, ad ægrotum deferatur; qui si nequirit, quid fiendum. Cap. XXVI.

Sacra communio ad ægrotum non deferatur, nisi ad eum, qui verè illam sumpturus est: si verò aliquando fit, ut dum ad eum parochus venit, morbi vi ita afflctum illum inueniat, ut eam tunc ritè ministrare non possit, collocata pyxide super corporale in mensa, eo nomine apparsa, paululum moretur, dum genibus flexis, vnà cum cæteris, qui adsunt, ac potissimùm cum egroto ipso, sanctè oret; ac postea recessurus, Eucharistia pyxide inclusa, eidem benedicat. Quòd si egrotus ipse id uehementer exoptat, Sacramentum, aperta etiam pyxide, liceat ostendere adorandum.

Aegrotō cupienti denuo, non tamen pro viatico, si iam in eadem infirmitate sumperit, Eucharistia ministratur.

Cap. XXVII.

Cum quis periculose aegrotas, ac etiam penē in extremo spiritu Sanctissimi Sacramentum Eucharistiam, & Sacramentum extreme unctionis suscepit; si post aliquot dies superstes Sacramentum communionem sibi ministrari petit; eius pio, religiosoq; desiderio parochus nē desit; modō ne pro viatico iterum in eodem morbo p̄beat: cum id à sanctis patribus olim fieri consueuisse traditum sit.

Vid. sup.
de off. Pa-
rochi. ca.
49.

Qualiter in feria Cœnæ Domini, vbi reconditum est Sacramentum, excubiæ sint fiendæ. Cap. XXVIII.

Feria quinta Cœnæ Domini, quod religiosius colatur, & custodiatur locus, in quo Sanctissimum Christi Domini Corpus recondi solenne est; Episcopus diligenter curet, ut & in Basilica Cathedrali, & in Ecclesiis tam Collegiatis, quàm parochialibus, semper unus saltem sacerdos, aut sacris initiatus, eo sacro loco, tanquam in statione collocatus, excubet; atque euigilet in assidua precatōne, sanctaq; meditatione.

Vid. sup.
c. 10. co.

DE SACRA VNCTIONE.

Tit. XXVII.

Dum Chrismatis oleum consecratur, qui intersint. Cap. I.

Cum oleum Chrismatis consecratur; omnino intersint, & qui dignitates, seu personatus obtinent, & Canonici, ac reliqui Cathedralis Ecclesiæ clerici.

Qualiter ne laici quid Chrismatis tangant; quæve tangenda tantum compatribus, & commatribus tradantur.

Cap. II.

QUAE ANT Parochi, nē sacrum Chrisma in baptismo à laicis attingatur: Neve linteola, quibus baptizatis sacri Chrismatis vnctio extergitur, ad hoc asseruent, ut ijs tangenda tradant, quos parentes baptizati sibi compatres, vel commatres fieri cupiunt.

Cap. III.

Minori septennio confirmationis Sacramentum nemini præbeatur.

Cap. IIII.

Parochi in Ecclesia ante denuntient tempus, quo sacrum Chrisma ministrandum erit.

Eos, qui confirmandi sunt, eius Sacramenti vim, ac uirtutem edoceant.

Vid. inf.
co. c. 28.

Infra co.
c. 14.